

lig over for udefrakommende stoffer, end voksesnes er, og det er det perspektiv, man hele tiden skal tage ind i det. Man skal hele tiden sikre for-sigtighedsperspektivet.

Første næstformand (Svend Auken):

Så er det fru Irene Simonsen, og så tror jeg, vi går videre til ordførerne.

(Kort bemærkning).

Irene Simonsen (V):

Ja, vil jeg sige til fru Anne Baastrup, og det er jo lige præcis det, vi har forældrene til at tage ansvar for, deres børnene er små: Retten til som forældre at være med til at løfte det ansvar, det er at have børn, og også sikre deres opvækst og deres vilkår og såmænd også deres videre for-plantningsevne.

Det er er jeg ret sikker på ligger de fleste for-ældre ret nært. Men det er ikke sikkert, at vi alle sammen er enige om, hvad der er rigtigt og forkert i denne verden, og det skal der også være plads til.

Første næstformand (Svend Auken):

Så er det fru Lissa Mathiasen som ordfører.

Lissa Mathiasen (S):

SF lægger med beslutningsforslaget op til, at børns og unges rettigheder generelt skal på dagsordenen. Det er vi som Socialdemokrater helt enige i. Derfor vil jeg også godt udtrykke det som et fejlskud af rang, at den borgerlige regering valgte at nedlægge det tværministerielle Børneudvalg.

Når vi under den tidligere socialdemokratisk ledede regering netop havde valgt at nedsætte det tværministerielle Børneudvalg, var det netop ud fra ønsket om at få overblik over de forskellige ministeriers initiativer, som vedrørte børn og unge.

Herunder blev det jo også besluttet at udvide arbejdsfeltet, således at udvalget i højere grad kunne leve op til et krav, der stilles i børnekonventionen, og sikre, at de enkelte fagministerier var opmærksomme på at indtænke børns og unges forhold i deres initiativer.

Man kan jo spørge: Hvad er der sket siden? Med nedlæggelsen af det tværministerielle Børneudvalg mistede man nemlig fra centraladministrationens side muligheden for at sikre, at de enkelte fagministerier ikke gennemførte initiativer uden at have overvejet, hvorledes disse initiativer ville berøre børn og unge.

Desværre må vi konstatere, at intet har regeringen tænkt sig at sætte i stedet, og det skal vi dybt beklage.

Jeg glæder mig til gengæld over, at vi i 2002 fik besluttet, at børn i langt højere grad skal høres og inddrages med deres egne ønsker, når myndighederne står for at skulle tage beslutninger om særlige foranstaltninger efter serviceloven. Det var godt.

Vi er også enige med SF i, at rettigheder gælder for store som for små, naturligt tilpasset alder og udvikling. Det er også grunden til, at vi er meget optagede af, at børn – også under 12 år – altid bliver hørt i sager vedrørende samvær i forbindelse med skilsmisser. Ikke kun i konfliktsager, som det rent faktisk sker i dag.

I beslutningsforslaget lægger SF fem punkter frem, hvor de finder det afgørende at gå ind for at sikre børns medbestemmelse, medindflydelse og mulighed for klageadgang.

Kl. 17.40

Vi kan følge SF så langt, at det er vigtigt, at man også kommunalt bør drage omsorg for, at beslutninger ikke kun bliver taget i voksenhøjde, men samtidig er meget opmærksom på, hvad konsekvenserne vil være for børnenes vedkommende. Ikke mindst tror jeg, det ville være et stort fremskridt, om diverse beslutningstagere skulle beskrive mulige konsekvenser ved en beslutning også set fra børnehøjde. Det er også det, jeg egentlig ser, at SF lægger op til.

Hvad angår børns ret til også at have mulighed for klageadgang, kan vi på mange måder også godt følge SF. Om det skal være en ombudsmand eller på anden måde, lad os diskutere det under udvalgsarbejdet.

Det, der ligger i vores holdning fra Socialdemokratiets side, er: Vi må aldrig gå ind og give et barn et ansvar, som det ikke vil være i stand til at magte. Det tror jeg heller ikke der ligger i SF's udspil og i SF's ønsker.

Forældre har ansvar. De har et ansvar for at beskytte deres børn, forsvare deres børns rettigheder.

Vi har som lovgivere et ansvar, og jeg vil godt sige set i forhold til, som jeg oplever SF's udspil her om børnekonventionen: Det er væsentligt, at den bliver fuldt inkorporeret i dansk ret. Det er der ingen tvivl om. Det har stor betydning, og det vil gøre en forskel.

Men jeg vil godt tilkendegive, at vi betragter det som værende meget afgørende, at måden, hvorpå den bliver inkorporeret i dansk ret, er via konkret lovgivning, så vi forholder os til,